

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่าช้าง

เรื่อง

การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน

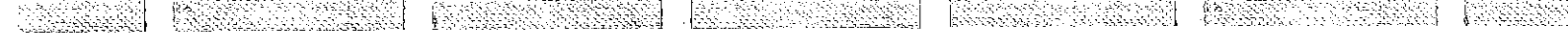
พ.ศ.2552

เทศบาลตำบลท่าช้าง

อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายาง
เรื่อง การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน
พ.ศ. ๒๕๕๒

113
114

115

116

ประกาศเทศบาลตำบลท่ายาง

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน พ.ศ. 2552

*****

ด้วยสภาเทศบาลตำบลท่ายาง ได้ให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน พ.ศ. 2552 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 ในการประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ 2 และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาเห็นชอบร่างเทศบัญญัติดังกล่าวแล้ว ดังนั้นเทศบาลตำบลท่ายางจึงขอประกาศใช้เทศบัญญัติตำบลท่ายางดังกล่าว รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 12 เดือน มกราคม พ.ศ. 2553

(นายวิจิตร แจ่มศิริวัฒน์)

นายกเทศมนตรีตำบลท่ายาง

หลักการและเหตุผลในการตราเทศบัญญัติ
เรื่อง การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน

พ.ศ. ๒๕๕๒

*****

หลักการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑(๒)และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖ (รวมแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เทศบาลจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ ประกอบกับพระราชบัญญัติการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงเสนอสภาเทศบาลเพื่อตราเทศบัญญัติการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐานเทศบาลตำบลท่ายาง

เหตุผล

โดยที่เทศบาลตำบลท่ายางได้รับงบประมาณ จำนวน ๑๗,๘๒๐,๐๐๐ บาท จากงบประมาณจังหวัดบูรณาการ (CEO) สำหรับก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐานพร้อมอุปกรณ์และเครื่องจักร และเทศบาลสมทบอีกจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับก่อสร้างถนนภายใน รั้ว ป้อมยาม ป้าย และถนนทางเข้าโรงฆ่าสัตว์ ขณะนี้ได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และพร้อมที่จะดำเนินกิจการฆ่าสัตว์ได้ เทศบาลจึงจำเป็นต้องตราเป็นเทศบัญญัติเพื่อประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ขึ้น

*****

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายาง
เรื่อง การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน
พ.ศ. ๒๕๕๒

*****

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ ของเทศบาลตำบลท่ายาง เพื่อควบคุมการฆ่าสัตว์ จำหน่ายเนื้อสัตว์ กำหนดค่าบริการการฆ่า การชำแหละ และการขนส่ง เทศบาลตำบลท่ายางจึงตราเทศบัญญัติขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑(๒) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ (รวมแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เทศบาลจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์ ประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลท่ายางและผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตราเทศบัญญัติการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลท่ายาง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลท่ายาง เรื่อง การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่ายาง เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลตำบลท่ายาง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกเทศมนตรี หรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีมอบหมาย ให้มีหน้าที่ในการตรวจสอบหลักฐานต่าง ๆ ณ โรงฆ่าสัตว์

“สัตวแพทย์ตรวจโรคสัตว์หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

“พนักงานโรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า ผู้ที่ทำงานอยู่ในโรงฆ่าสัตว์หรือผู้ปฏิบัติงาน

“สัตว์” หมายความว่า สุกร ได้แก่ สุกรขุน สุกรพ่อ-สุกรแม่พันธุ์คัดทิ้ง สุกรป่าที่นำมาเลี้ยง สุกรพื้นเมือง เป็นต้น

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสุกรที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหาร หรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“ซาก” หมายความว่า ส่วนของร่างกายทั้งหมดของสัตว์ที่ผ่านกระบวนการฆ่าและเอาเลือดออกแล้ว

“เครื่องใน” หมายความว่า อวัยวะภายในของสัตว์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องในขาว และเครื่องในแดง โดยเครื่องในขาว หมายถึง อวัยวะภายในของสัตว์ที่มีสีขาวหรือจาง ได้แก่ กระเพาะอาหาร ลำไส้เล็ก ลำไส้ใหญ่ และเครื่องในแดง หมายถึง อวัยวะภายในของสัตว์ที่มีสีแดงหรือสีคล้ำ ได้แก่ ตับ หัวใจ ปอด ไต ม้าม ถุงน้ำดี

“ผลิตภัณฑ์สัตว์” หมายความว่า ส่วนอื่นๆ ของร่างกายที่ไม่ใช่เนื้อสัตว์ เช่น เลือด ขน เล็บ กระดูก ไขมัน หน้า สมอง ลิ่น เป็นต้น

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่และอาคารที่จัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการฆ่าสัตว์ เพื่อให้ได้ผลผลิตมาใช้ในการบริโภคของมนุษย์ ตามเทศบัญญัติ หมายถึง โรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลตำบลท่ายาง

“มาตรฐานโรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า มาตรฐานด้านสถานที่ และการบริหารจัดการสำหรับโรงพักสัตว์และโรงฆ่าสัตว์

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลท่ายางรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลท่ายาง เป็นต้นไป

ข้อ ๖ ให้เทศบาลตำบลท่ายาง ประกอบกิจการ โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อให้มีกระบวนการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ไม่ทารุณสัตว์ ส่งผลให้เนื้อสัตว์ถูกสุขลักษณะ

(๒) เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่มีคุณภาพและปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ ปราศจากเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคแก่ประชาชน

(๓) ควบคุมการฆ่าสัตว์ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

ข้อ ๗ ให้โรงฆ่าสัตว์เทศบาล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตาม ข้อ ๖

(๒) สร้าง ซ่อม จัดหา ปรับปรุงดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องมือเครื่องใช้และอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสำนักงาน โรงฆ่าสัตว์ในนามเทศบาลตำบลท่ายาง

(๓) จัดเก็บอากร ค่าธรรมเนียม ค่าบริการการฆ่า ชำแหละ และการขนส่งสุกร ให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

(๔) วางระเบียบในการจัดการโรงฆ่าสัตว์

(๕) ดำเนินงานตามนโยบายของเทศบาล

ข้อ ๘ ให้มีหัวหน้าโรงฆ่าสัตว์ซึ่งเป็นพนักงานเทศบาล และนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้เป็น ผู้รับผิดชอบดำเนินงานภายใต้การควบคุมของนายกเทศมนตรี เป็นหัวหน้าพนักงานและลูกจ้างของโรงฆ่าสัตว์ ให้มีอำนาจหน้าที่ตามระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่นายกเทศมนตรีกำหนด

ข้อ ๙ ภายใต้กฎหมายการบริหารงานบุคคล การกำหนดอัตราค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายใด ๆ อัน เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ สำหรับพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งบุคคลที่ปฏิบัติงานอัน เกี่ยวข้องกับงานโรงฆ่าสัตว์ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่าพาหนะ เป็นต้น ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของเทศบาลว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๐ ภายใต้กฎหมาย การคลัง การงบประมาณ การเงิน การทรัพย์สิน การจัดหาประโยชน์ จากทรัพย์สิน การจ้าง การพัสดุ ให้เป็นไปตามระเบียบของเทศบาล

ข้อ ๑๑ อัตราอากร ค่าธรรมเนียม ค่าบริการการฆ่า การชำแหละ การขนส่ง และอื่น ๆ ให้ เป็นไปตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่า สัตว์ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเสียอากร ค่าธรรมเนียมการฆ่าสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และเสีย ค่าบริการการฆ่า การชำแหละ และการขนส่ง ตามข้อ ๑๑

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง เป็นหนังสือให้แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ดังกล่าวตามแบบที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็น โรคระบาด หรือ เป็นโรค หรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อเช่นนั้นเป็นอาหาร ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังจากได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีคำสั่งให้ดำเนินการฆ่าสัตว์นั้นได้ใน กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่ เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนเงินอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับ โรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ข้อ ๑๔ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นแล้ว

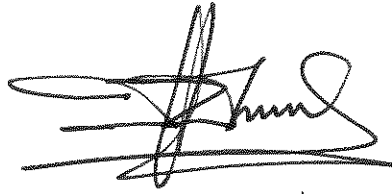
กรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้ฆ่าเป็นโรค และหรือมีลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้แจ้งตามข้อ ๑๒
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานตรวจโรคสัตว์ และพนักงานฆ่าสัตว์ ปฏิบัติงานให้เป็นไป
ตามมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายวิจิตร เจ่มศิริวัฒน์)

นายกเทศมนตรีตำบลท่ายาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)
(ชื่อ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

เหตุผลในการประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากเทศบาลตำบลท่ายาง ได้รับงบประมาณจังหวัดบูรณาการ
(CEO) สำหรับก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน พร้อมอุปกรณ์และเครื่องจักร และเทศบาลสมทบอีกจำนวน
๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับก่อสร้างถนน รั้ว ป้อมยาม ป้าย และถนนทางเข้าโรงฆ่าสัตว์ และได้ดำเนินการ
เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงจำเป็นต้องจัดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการโรงฆ่าสัตว์ เช่น
การกำหนดค่าธรรมเนียมในการฆ่าสุกร การชำแหละ ค่าขนส่ง เป็นต้น เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม
แนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลท้ายาง
เรื่อง การประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๕๒

*****

๑. อากรการฆ่าสัตว์	ตัวละ	๑๐ บาท
๒. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์	ตัวละ	๑๕ บาท
๓. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์	ตัวละ	๓ บาท
๔. ค่าบริการการฆ่า และการชำแหละ	ตัวละ	๑๔๒ บาท
๕. ค่าบริการการขนส่ง	ตัวละ	๓๐ บาท

หมายเหตุ ข้อ ๔. ค่าบริการการฆ่า และการชำแหละ และ ข้อ ๕. ค่าบริการการขนส่ง ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ (๔) (๕) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๑

